

lang Tid fra nu og indtil det Tidspunkt, da der skal tages en flig Bestemmelse, at det ikke er værdt at spekulere over, hvad man til den Tid vil gøre eller ikke gøre. Jeg kan derfor ikke indlade mig paa at udtale mig nærmere om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig.

J. Pedersen: Svaret er jo tydeligt nok; i hvert Fald er det tydeligt nok for mig. Jeg opfatter Svaret saaledes, at Ministeren forbeholder sig fuld Handlefrihed til, naar Tiden kommer, at føre dette Forslag ud i Livet med Rigsdagen eller mod Rigsdagen. Under disse Omstændigheder maa jeg betragte denne Forhandling som værende af den Bestaffenhed, at jeg ikke finder det værdigt for mit Vedkommende at deltage i den. Naar Forholdet er det, at man forelægger et Lovforslag under de Vilkaar, at vedtage vi det, bliver det gennemført, og hvis det ikke vedtages, forbeholder man sig at gennemføre det alligevel, har jeg kun et at gøre, nemlig at nedlægge Indsigelse imod det ved at nægte min Stemme til Forslagets videre Fremme.

Det. Hansen: Den højtærede Minister ønskede ikke at svare paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede til ham, fordi den højtærede Minister mente, at for Øjeblikket kunde han ikke svare, og vilde han ikke svare, det beroede paa, hvorledes Forholdene vare, jeg formoder ved Rigsdagsamlingsens Slutning. Det er jo ganske vist ogsaa mærkværdigt, at Stillingen skal være saaledes, at man behøver at stille saadanne Spørgsmaal til den højtærede Minister; under ordinære Forhold vil man heller ikke gøre det, men den højtærede Minister har jo saa mange Gange vist, at han anser sig for berettiget til at stige Benge, som Rigsdagen ikke har bevilget, saa set fra det Synspunkt er Spørgsmaalet vistnok baade betimeligt og fuldstændig berettiget. Naar nu altsaa den højtærede Minister ikke vil svare eller ikke kan svare paa det Spørgsmaal, er der et andet Spørgsmaal, som jeg ønsker at rette til den højtærede Minister og som han utvivlsomt baade kan og forhaabentlig ogsaa vil svare paa. Den Foranstaltning, der omtales i dette Lovforslag, er jo en Foranstaltning, som efter Bemærkningerne til Lovforslaget allerede til en vis Grad er gennemført, gennemført i mindre Omfang; men i hvert Tilfælde det, det gælder om, er at skaffe Artilleriet visse Oplysninger med Hensyn til Virkninger af Krudt o. s. v. Nu staar der i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er fremgaaet ved Behandlingen af det

tidligere Lovforslag, at de mest paatrængende Spørgsmaal for Artilleriets Udvikling, særlig vedrørende Anvendelsen af Granater, laabede med Skydebumuld, kun kunde løses, naar den nye Skydeplads var erhvervet; men den højtærede Minister bemærker selv, at der dog er opnaaet noget ved de Foranstaltninger, der allerede ere truffet. Det er jo ikke let for os, der ikke ere særlig sagkundige, at danne os nogen Mening navnlig efter de saa Oplysninger, der foreligge, om Betydningen af den Foranstaltning, her er foreslaaet, men i Forbindelse med det, som det ærede Medlem spurgte om, maa det være mig tilladt at spørge den højtærede Minister som den særlig sagkundige, om han anser det, der her er foreslaaet, den Foranstaltning, han her ønsker gennemført, for at være et særdeles paatrængende Tilfælde, saaledes som det siges i Grundlovens § 25. Kan det virkelig med Føje siges, at det er et særdeles paatrængende Tilfælde, som vil berettigede Regeringen til uden Rigsdagens Samtykke, maaste endog mod et enkelt Tings Protest, at sætte denne Foranstaltning igennem? Det maa jo den højtærede Minister vide; den højtærede Minister maa for sit eget Vedkommende vide, om han og hans Kolleger med ham anse Situationen for den, at her foreligger et særdeles paatrængende Tilfælde. Saa faa jo vi andre og det andet Ting overveje, hvorvidt man virkelig kan antage, at denne Foranstaltning er saaledes, at den opfylder Grundlovens Fordringer med Hensyn til Anvendelsen af den provisoriske Lovgivnings Myndighed. Hvis den højtærede Minister svarer: Ja, jeg anser det for, at der foreligger et særdeles paatrængende Tilfælde, saa vide vi, hvad vi kunne vente. Naar den højtærede Minister ikke siger det, vide vi jo, at en Regering, der er lovhelig og grundlovstro, aldrig kunde falde paa at give en provisorisk Lov i et saadant Tilfælde.

Krigsministeren (Barnson): Jeg skal i Anledning af den Udtalelse, der kom fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kred (D. Hansen) kun udtale mig med Hensyn til den mere tekniske Side af Sagen, som det lod til, at det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet. Det, at dette Lovforslag for 2 eller 3 Aar siden kom frem, beror jo derpaa, at Artilleriet har anset det for nødvendigt, ligesom det overhovedet anser det for nødvendigt at følge den artilleristiske Udvikling, som foregaar i andre Lande, ogsaa paa dette Punkt at arbejde paa at følge med. Da nu Udviklingen har ført med sig, at man i vi-